

Draugas abejoja savo pašaukimu

Sveiki. Nežinau ar derėtų rašyti jums tokiu klausimu, bet surizikuosiu. Nesuprantu savo draugo ir nebežinau kaip elgtis, kaip būti. Draugavau su juo metus. Mes pradėjom nuo tiesiog buvimo draugais, pamažu tapom pora. Kadangi abu esam praktikuojantys ir dar teologijos studentai, tai niekada neperžengdavom ribų kalbant apie pagundas. Mūsų draugystė augo (nors ir pasitaikydavo nemažai erzinančių smulkmenų), mano vaikinai kartais garsiai pasvajodavo ar užsimindavo kaip kada nors kartu būsim seni, kaip veiksime viena ar kita, kokiuose namuose gyvensim, kokį gyvūną laikysim. Jis nebuvo iš plepiųjų, nesimėtydavo žodžiais, todėl dažniausiai jausdavosi ramiai dėl mūsų poros ateities. Turėjom gražų laiką vasarą, viskas buvo taip puiku! Bet neseniai visai netyčia išėjo iš kalbos dėl ko galėtų draugystė nutrūkti ir jis pradėjo pasakoti kaip abejoja savo pašaukimu, nors šeima jam ir atrodo artimiau. Visą tą laiką laikiau jį apsisprendusiu, nes apie pašaukimus jau buvom šnekėjęsi. Ir dabar, kadangi po to pokalbio, ašarų ir kitų dalykų draugystė sunkiai ėjosi, sutarėm tam tikrą laikotarpį per kurį melsimės dėl jo pašaukimo ir jis apsispręs dėl draugystės. Realiai mes nebedraugaujam. Jis to nevadina draugystės nutraukimu, o tik sustabdymu. Tačiau jei jis norėtų sugrįžti, manau nebegalėčiau vėl draugauti, todėl pasiūliau draugystę visiškai nutraukti, ko jis nesutinka. Tas laukimas mane labai skaudina. Ir pikcina. Būti kartu noriu, bet kartu bijau, kad ta nuoskauda visada liks. Esu pasimetęs ir nebežinau kaip elgtis. Gal aš kažką ne taip dariau..? Ir dar... kada jau metas kalbėtis apie ateitį? Nelabai suprantu kaip tai turi atrodyti, ar pradėjus draugaut reikia pasiklausti ir prižadėti visada kartu būti? Ar tiesiog užtenka išsiaiškinti ar jis išvis žada kada nors vesti?

Labas,

Puiku, kad parašei ir ieškai atsakymų. Iš to, ką parašei galim iš karto parodyti tavo tikrąją nepasitenkinimo priežastį kuri neturi nieko bendro su tavo draugu. Rašai, kad jis pasvajodavo dėl judviejų ateities ar kažką apie tai užsimindavo, tačiau ar nors kartą rimtai kalbėjote šia tema? Ar jis tau žadėjo, kad bus su tavimi ir planuoja santuoką? Kaip suprantam, vienintelis realus pokalbis įvyko neperseniausiai apie jo pašaukimą, o iki tol apie ateitį judu apskritai nekalbėjote. Tu susidarei vaizdą, kad jis nori šeimos iš kelių pasvajojimų apie ateitį ir tau šita idėja buvo tokia viliojanti, kad tuos pasvajojimus priėmei už gryną pinigą. Jis galėjo būti visiškai nuoširdus ir svajonės, apie kurias kalbėjo, buvo jam svarbios ir artimos tačiau tai buvo tik svajonės, tik vienas iš galimų variantų kuri tu priėmei kaip vienintelį. Dar kartą pakartosiu – apie realius planus ir jūsų poros ateitį judu kalbėjote tik vieną kartą ir realybė pasirodė ne tokia, kokią tu įsivaizdavai. Judu tiesiog nesusikalbėjote, tiksliau išvis nekalbėjote ir nusprendėte, kad žinote apie tikruosius vienas kito ketinimus kai paaiškėjo, kad išvis apie juos nenutuokiate. Atsitrenkei ne į savo draugo nesuprantamą elgesį, o į realybę, kurios anksčiau nematei. Kita istorijos dalis, į kurią siūlom tau atkreipti dėmesį. Rašai, kad judu padarėte pertrauką, per kurią melsitės dėl jo pašaukimo. Būk nuoširdi su savimi ir paklausk savęs, ko iš tikro meldi – kad jis surastų savo kelią ar kad tas kelias būtų tu ir šeima? Ko nori žmogui, kuri sakai mylinti ar mylėjusi – laimės irėjimo

savo tikruoju keliu ar nori jį turėti sau nepaisant to, ko nori jis? Kaip praktikuojanti turėtum puikiai žinoti, kas Testamente rašoma apie meilę. Paskaityk himną meilei (pirmas laiškas korintiečiams 13:1-8), jame yra daugiau tiesos negu romantinių išvedžiojimų. Dievas davė tau iššūkį – išmokti iš tikro mylėti bei gerbti kito žmogaus pasirinkimą nepaisant to, kad tau tai kelia skausmą. Pakalbėk su savo draugu, pasakyk kaip jautiesi, kad tau liūdna ir skaudu tačiau duok jam savo palaiminimą eiti tuo keliu, kurį renkasi jo širdis. Jis neišdavė tavęs tik netikėtai griuvo tavo iliuzijos, kurias pati susikūrei iš to, ką tau patiko girdėti. Galbūt suvokusi, kad tavo nuoskaudos priežastis nėra tavo draugas ir jis visgi pasirinks šeimą, galėsit toliau kurti santykius kartu ir toliau mokytis, gauti iššūkius, juos spręsti ir taip augti kaip pora ir kaip atskiri žmonės. Jei jis pasirinks kitą kelią – beliks gerbti jo pasirinkimą, o gal likti draugais, palaikančiais vienas kitą. Žmonės keičiasi, keičiasi ne tik svajonės bet ir konkretūs planai, ateities vizijos. Poroms patariam vėl ir vėl, kartas nuo karto pasikalbėti apie tai, paklausti vienas kito kuo jis ar ji gyvena, kaip mato savo ateitį.

Sunku pasakyti, kada tiksliai pradėti tokias kalbas, kad ir kaip romantiškai skambės, klausyti savo širdies (intuicijos), ypač moteriai, yra geriausias pasirinkimas. Klausinėsi per dažnai – pasijus priremtas prie sienos, išvis neklausi – susidarys tokia pati situacija kurioje esate dabar. Pradėjus draugauti du žmonės tyrinėja vienas kitą, bandosi eiti kartu per gyvenimą, stebi kaip jaučiasi, ko iš tikro nori, atranda ne tik vienas kitą bet ir save pačius. Pradžioje tu nebuvai tikra santykiais ir ateitimi, dabar netikras jis. Kaip matai, kalbos apie ateitį judviejų poroje jau prasidėjo. Nėra nustatyto laiko, kada tai reiktų daryti ir tuo labiau nėra jokių įsipareigojimų vienas kitam išskyrus santuokos įžadus. Kodėl užsiminėm apie pažadus – jei jis būtų dievagojesis, kad būsite kartu ir jis ketina tave vesti, turėtum pagrindo jaustis įskaudinta ar išduota. Dabar nei vienas nieko vienas

kitam nežadėjote ir abu esate laisvi ieškoti savo kelio. Mūsų rekomendacija – jei tai yra žmogus su kuriuo tau gera ir norėtum kurti ateitį arba bent jau pabandyti kur nuves judviejų santykiai – palik jam atviras duris tačiau ir pati gyvenk savo gyvenimą. Yra daug būdų kuriais galima spręsti tokias situacijas – sutarti, kad lauksi jo tačiau nustatyti laiką per kurį jis nuspręs ko nori ir tada tęsti santykius kaip pora arba juos nutraukti visam laikui. Galima palikti klausimą atvirą, bendrauti tik kaip draugais ir tokiu atveju tu laisva bendrauti su kitais ir ieškoti savo žmogaus tuo metu, kol jis ieško savo pašaukimo. Bet kokiu atveju turite tai nuspręsti kartu, pakalbėti apie tai kaip kuris jaučiasi ir rasti abiems priimtinausią variantą. Santykiai nėra kažkas, ką galima įstatyti į rėmus. Juose dalyvauja du gyvi žmonės, kurie nuolat keičiasi, ieško patys savęs, ypač tie, kurie aktyviai praktikuoja. Dar viena priežastis palaiminti jo ieškojimus – jei jis pasirinks tave vietoj savo tikrojo kelio, visam gyvenimui jaus vidinę nuoskaudą ir jausis ne visai savo vietoje. O gal tik po daugelio metų, visgi pasirinkęs ne tave ir šeimą, supras, kad šeima turėjo būti jo tikrasis kelias. Rašom tai tam, kad suprastum koks nenuspėjamas būna žmogaus gyvenimas, kiek jame netikėtumų kurių nesukontroliuosi ir nenumatysi. Jei būsite atviri ir nuoširdūs, pastatysite draugystę bei vienas kito palaikymą pirmoje vietoje, kalbėsite apie savo norus ir poreikius, apie tai, kaip jaučiatės, ką galvojate, labai palengvinsite sau bet kokią situaciją, tiek šią, tiek tas, kurios dar judviejų laukia jei liksite pora.

Pagarbiai, Silvija ir Šarūnas Mažuoliai